

A Fővárosi Ítéltábla a Bihari Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd) által képviselt felperes neve született felperes leánykori neve (**felperes címe**) felperesnek, a Sulyok és Ádám Ügyvédi Iroda (**alperesi képviselő címe**, ügyintéző: dr. Ádám Attila ügyvéd) és a helyettesítésre jogosult dr. Horváth Tamás Lajos ügyvéd (**alperesi helyettes képviselő címe**) által képviselt **alperes neve (alperes címe)** alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. október 2. napján meghozott 33.G.41.642/2018/44. számú ítélete ellen az alperes által 45. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, és az alperes által a felperesnek fizetendő marasztalási összeget 29.243 (huszonkilencezer-kétszáznegyvenhárom) forintra, az alperes által a felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség összegét 25.000 (huszonötezer) forint + áfa összegre, az államnak külön felhívásra fizetendő kereseti illetéket pedig 92.100 (kilencvenkétezer-egyszáz) forintra leszállítja. Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 18.100 (tizennyolcezer-egyszáz) forint kereseti illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 34.160 (harmincnégyezer-százhatvan) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] A felperes mint adós 2006. augusztus 3-án svájci frank alapú, „havi fix” konstrukciójú kölcsönszerződést kötött az alperessel mint hitelezővel. A kölcsön célja gépjármű vételárának finanszírozása, összege 1.836.000 forint volt. A kölcsönszerződés szerint a törlesztőrészek száma 120, összege havonta 24.532 forint, esedékessége minden hónap 5. napja, a teljes hiteldíj mutató (THM) évi 12,8%. A kölcsönszerződés rögzíti, hogy a „havi fix” konstrukció esetén az árfolyamváltozás elszámolása a futamidő végén történik. A felek a szerződés részévé tették az alperes "1." számú Üzletszabályzatát (a továbbiakban: ÁSZF). Az ÁSZF V.6. pontjában a felperes úgy nyilatkozott, hogy vállalja a mértékadó devizanem és a forint árfolyamváltozásából eredő kockázatokat. A kölcsönszerződés megkötésének napján létrejött opciós szerződéssel a felperes vételi jogot engedett az alperesnek a kölcsön felhasználásával megvásárolt ... forgalmi rendszámú gépjárművön. Az alperes 2015. szeptember 23. napjára felmondta a kölcsönszerződést.

- [2] A felperes a módosított keresetében a kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását kérte. Kérte annak megállapítását is, hogy az ÁSZF I.16., I.22., I.23. a), b), c), I.25., IV.7., V.6., V.7., IX.1. c), IX.2. b), IX. 3. a), IX. 4. a), XI.2. a), b), XIII. a) pontjába foglalt, valamint a mértékadó devizanemre és az árfolyamváltozás elszámolásának módjára vonatkozó feltételei, továbbá az opciós szerződés 4. pontjába foglalt feltétel érvénytelenek. Az érvénytelenség jogkövetkezményét akként kérte levonni, hogy a bíróság a határozatának meghozataláig terjedő időre nyilvánítsa érvényessé a kölcsönszerződést, és kötelezze az alperest 330.127 forint megfizetésére. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest a gépjármű törzskönyvének kiadására, és a perrel felmerült költségei megfizetésére. A kölcsönszerződés érvénytelenségét arra alapította, hogy a szerződés nem tartalmazza az ügyleti kamat éves, százalékban kifejezett értékét, és nem tartalmazza a szerződéssel kapcsolatos összes költséget és díjat sem. Hivatkozott arra, hogy a kamat mértéke a szerződés egyéb rendelkezései alapján sem állapítható meg, ennek következtében nem ellenőrizhető a THM számításának helyessége. Hivatkozott arra is, hogy a kölcsönszerződés nem tartalmazza azokat a feltételeket sem, amelyek bekövetkezése esetén módosítható a hiteldíj. Érvénytelenségi okként jelölte meg azt is, hogy az alperes nem tájékoztatta őt megfelelően az árfolyamváltozás kockázatáról, ezért nem ismerhette fel a kockázat viselésének a szerződésből eredő fizetési kötelezettségeire gyakorolt gazdasági hatásait. Érvelése szerint emiatt tisztességtelen a szerződésnek az árfolyamváltozás kockázatát teljes mértékben reá hárító feltétele, e feltétel semmisége pedig az egész kölcsönszerződés érvénytelenségét eredményezi. Kifejtette, hogy az árfolyamváltozás kockázatát reá hárító szerződési feltétel érvénytelensége folytán árfolyamváltozás címén nem köteles fizetésre, ezért az alperes köteles visszafizetni az ezen a címen megfizetett 330.127 forintot, másodlagosan az alperes által visszafizetendő összeget 50.882 forintban határozta meg, ha az árfolyamkülönbözet 20%-át neki kell viselnie. Előadta, hogy az alperes nem jogosult a gépjármű törzskönyvének visszatartására, hanem köteles azt kiadni, egyrészt azért, mert a törzskönyv birtokban tartása a vételi jog biztosítéka volt, a vételi jog pedig már megszűnt, másrészt pedig azért, mert többet fizetett az alperesnek, mint amennyire a kölcsönszerződés alapján köteles lett volna, így az alperessel szemben fennálló tartozása megszűnt.
- [3] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben marasztalására irányult. Elismerte, hogy a kölcsönszerződés nem tartalmazza az ügyleti kamat éves, százalékban kifejezett mértékét, de hivatkozott arra, hogy az ügyleti kamat mértéke a THM mértéke és az ÁSZF IV.4. pontja alapján kiszámítható. Indítványozta, hogy a bíróság akként nyilvánítsa érvényesé a kölcsönszerződést, hogy az ügyleti kamat mértékét évi 10,31%-ban határozza meg. Előadta, hogy az ÁSZF feltüntet valamennyi szerződéskötéssel kapcsolatos díjat és költséget. Álláspontja szerint megfelelően eleget tett az árfolyamváltozás kockázatára vonatkozó tájékoztatási kötelezettségének, és kiemelte, hogy a tájékoztatási kötelezettség megszegéséhez egy jogszabály sem fűzi jogkövetkezményként a kölcsönszerződés érvénytelenségét. Kifejtette, hogy a törzskönyv birtokban tartása az ÁSZF IV.9. pontja értelmében a kölcsönszerződés önálló, a vételi jog fennállásától független biztosítéka. Vitatta a felperes követelésének összegét, és állította, hogy a felperesnek az árfolyamváltozás címén megfizetett összeg elszámolása után is marad fenn kölcsöntartozása.
- [4] Az elsőfokú bíróság az ítéletével megállapította, hogy a kölcsönszerződés érvénytelen, és azt a szerződéskötés időpontjától az ítélethozatalig terjedő időre érvényessé nyilvánította. Megállapította, hogy a kölcsönszerződés részévé vált Üzletszabályzat V.6. pontja tisztességtelen, így semmis. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperesnek az ... forgalmi rendszámú gépjármű törzskönyvét, fizessen meg a felperesnek 330.127 forintot és 30.000 forint + áfa perköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 110.200 forint eljárási illetéket. Kimondta, hogy az egyéb felmerülő költségeiket a felek maguk viselik. Ítéletének indokolásában úgy foglalt állást, hogy az alperes nem tájékoztatta

megfelelően a felperest az árfolyamváltozás kockázatáról. Tényként állapította meg, hogy az alperes külön tájékoztatást nem adott a felperesnek, a kölcsönszerződésbe foglalt tájékoztatás alapján pedig a felperes nem ismerhette fel, hogy valós a jelentős árfolyamváltozás lehetősége, ez a kölcsön futamideje alatt bármikor bekövetkezhet, a kockázat hatására a törlesztőrészletek korlátlanul megemelkedhetnek, és a kockázat kizárólag őt terheli. Ebből azt a jogi következtetést vonta le, hogy tisztességtelen, és ebből az okból semmis a kölcsönszerződés V.6. pontjába foglalt, az árfolyamváltozás kockázatát teljes mértékben a felperesre hárító feltétel. Kifejtette, hogy a tisztességtelen feltétel a kölcsönszerződésben kikötött ellenszolgáltatás mértékét befolyásolja, ezért a feltétel tisztességtelensége az egész kölcsönszerződés érvénytelenségét eredményezi. Álláspontja szerint a kölcsönszerződés azzal a tartalommal nyilvánítható érvényessé, hogy a felperest nem terheli az árfolyamváltozás kockázata. Ebből az következik, hogy a felperes árfolyamkülönbözet jogcímén nem köteles fizetést teljesíteni az alperesnek, az ezen a jogcímen teljesített összeget az alperes köteles visszafizetni a felperesnek. Figyelemmel arra, hogy a felperes 330.127 forintot fizetett meg árfolyamkülönbözet címén, és megítélése szerint a felperesnek más jogcímen nem volt tartozása az alperes felé, ennek az összegnek a megfizetésére kötelezte az alperest. A törzskönyv kiadására azért kötelezte az alperest, mert a felperesnek nem maradt olyan tartozása, amelyet a törzskönyv birtokban tartásával lehetne biztosítani. A felperesnek a kölcsönszerződés tartalmi hiányosságaira alapított hivatkozásait alaptalannak ítélte.

[5] Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében elsődlegesen azt kérte, hogy a másodfokú bíróság részben változtassa meg az elsőfokú bíróság ítéletét, utasítsa el a felperes pénzbeli marasztalásra irányuló kereseti kérelmét, valamint kötelezze a felperest első- és másodfokú perköltség megfizetésére. Másodlagos fellebbezési kérelme arra irányult, hogy a másodfokú bíróság helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítéletet, és utasítsa ez elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást iratellenesen és hiányosan állapította meg, abból megalapozatlan jogi következtetéseket vont le. Kifejtette, hogy a kölcsönszerződés érvényessé nyilvánítása azért jogszabálysértő, mert az elsőfokú bíróság nem rendelkezett az ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás visszatérítéséről. Hivatkozott arra, hogy a szerződés érvénytelensége esetén a feleknek el kell számolniuk egymással, és sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adott helyt az elszámolás szakértői elvégzése iránti indítványának. Sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta meg a szakértői bizonyítás mellőzését. Állította, hogy az árfolyamkülönbözetten kívül a felperesnek még jelentős tőke- és kamattartozása is áll fenn, ezért a felperes jogalap nélkül gazdagodik, ha visszakapja az árfolyamváltozás címén megfizetett teljes összeget. Az volt az álláspontja, hogyha a deviza alapú szerződésekre jellemző kikötéseket a bíróság nem veszi figyelembe, akkor úgy kell elszámolni a felek között, mintha a felek forint alapú kölcsönszerződést kötöttek volna. Ennek az felel meg, ha a folyósított kölcsönt a forintkölcsönökre irányadó ügyleti kamat terheli. Érvelése szerint csak a konkrét szerződések alapján végzett számításokkal mutatható ki, hogy a forintkölcsönökhöz képest alacsonyabb kamatmértékből eredő előnyök mennyiben ellensúlyozzák az árfolyamváltozás kockázatának viseléséből származó hátrányokat. Konkrét számításokkal mutatta be, hogy a felperes fizetési kötelezettsége a perbeli kölcsönszerződés alapján 67.356 forinttal több, mintha forint alapú szerződést kötött volna. Rámutatott, hogy a forint alapú elszámolás azonos hatású azzal, mintha a bíróság 263,93 forint/svájci frank árfolyamig korlátozná a felperes kockázatviselésének felső határát. Okfejtése szerint a forintosítási törvényben meghatározott időponttól a törvényben megállapított árfolyam alkalmazásával kell átszámítani a tőketartozás és a törlesztőrészletek összegét.

[6] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta. Másodlagosan

azt kérte, hogy a másodfokú bíróság mellőzze az elsőfokú bíróság ítéletéből a kölcsönszerződést érvényessé nyilvánító, az ÁSZF V.6. pontjának érvénytelenségét megállapító, valamint az alperest fizetésre kötelező rendelkezéseket, ebben a keretben helyezze hatályon kívül az elsőfokú ítéletet, és az elszámolás lefolytatása érdekében utasítsa az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára. Hangsúlyozta, hogy a kölcsönszerződés érvénytelenségét egyik fél sem vitatta. Álláspontja szerint az alperes fellebbezése csak úgy értelmezhető, hogy az alperes évi 15,75% ügyleti kamat alkalmazásával kéri érvényessé nyilvánítani a kölcsönszerződést, ami viszontkeresetnek minősül. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem állapította meg a kölcsönszerződés érvénytelenségét abból az okból, hogy a szerződés nem tartalmazza az ügyleti kamat éves, százalékban kifejezett mértékét. Okfejtése szerint a forint alapú elszámolás törvénysértő, mert a deviza alapú kölcsönszerződés érvénytelensége esetén a bíróságnak nem más típusú szerződést kell létrehoznia, hanem az árfolyamváltozás kockázatát kell megosztania a felek között, és a fogyasztó számára legkedvezőbb elszámolást kell alkalmaznia. Az volt az álláspontja, hogy az alperes elszámolása nem felel meg ezeknek a követelményeknek. Érvelése szerint az árfolyamváltozás kockázatára vonatkozó tájékoztatás hiányának csak az lehet a következménye, hogy az adós egészben vagy részben mentesül a kockázat viselése alól, de nem érintheti a szerződés egyéb rendelkezéseit. Kifejtette, hogy az alperes a fellebbezési kérelmével kivonja a perbeli kölcsönszerződést a 2014. évi XXXVIII. törvény (DH1 törvény) és a felülvizsgált elszámolás hatálya alól. Rámutatott, hogy az alperes fellebbezési kérelmének teljesítésével érvénytelen kölcsönszerződés jönne létre, mert 15,75% ügyleti kamat önmagában meghaladja a szerződésben rögzített THM mértékét.

- [7] Az alperes a fellebbezésében kizárólag az elsőfokú bíróság ítéletének az őt 330.127 forint megfizetésére kötelező rendelkezését támadta. Nem támadta a kölcsönszerződés érvénytelenségét megállapító, a szerződést érvényessé nyilvánító, az Üzletszabályzat V.6. pontjának semmisségét megállapító, az alperest a törzskönyv kiadására kötelező, valamint a keresetet elutasító ítéleti rendelkezéseket. A fellebbezéssel nem támadott rendelkezések a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján első fokon jogerőre emelkedtek, ezért a Fővárosi Ítéltábla kizárólag az elsőfokú ítélet fellebbezett, az alperest 330.127 forint megfizetésére kötelező rendelkezését bírálta felül.
- [8] Az alperes fellebbezése nagyobb részben alapos.
- [9] Az ítéltábla nem észlelt az elsőfokú bíróság eljárásában olyan lényeges eljárási szabálysértést, amely az alperes fellebbezésével támadott ítéleti rendelkezés tekintetében vagy a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélkül szükségessé tette volna az elsőfokú eljárás megismétlését, és ennek érdekében a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.
- [10] A fellebbezéssel támadott ítéleti rendelkezés érdemi elbírálásához szükséges tények megállapíthatók voltak a perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, ezért az ítéltábla az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján, a bizonyítás kiegészítése céljából sem találta indokoltnak.
- [11] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy a felperes árfolyamkülönbözet jogcímén 330.127 forintot fizetett meg az alperesnek.
- [12] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéleti rendelkezés szempontjából jelentős tényeket részben helytelenül állapította meg, a tényállásból levont jogi következtetésével, érdemi döntésével és a döntés ítéletben kifejtett indokaival azonban az ítéltábla csak részben értett egyet, az alábbiak szerint:

- [13] Az ítéletábra elsősorban azt hangsúlyozza, hogy a Pp. 253. § (3) bekezdése értelmében kizárólag a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálhatta felül és változtathatta meg az elsőfokú ítéletet. A fellebbezéssel nem támadott, ezért első fokon jogerőre emelkedett, és ebből az okból a másodfokú eljárásban nem megváltoztatható ítéleti rendelkezések jogereje kiterjed az ítélet indoklásának releváns részére - a jogerőre emelkedett rendelkezések jogi indokaira - is. Ennek a perben azért volt kiemelt jelentősége, mert az elsőfokú bíróság ítéletének az érvénytelennek minősített kölcsönszerződést érvényessé nyilvánító és érvényessé nyilvánított tartalmát megállapító rendelkezéseit az alperes nem támadta a fellebbezésében. Fellebbezés hiányában ezek a rendelkezések első fokon jogerőre emelkedtek, ezért a másodfokú eljárásban nem voltak felülbírálhatók és megváltoztathatók, és az indokolásuk megváltoztatására sem volt lehetőség.
- [14] A kölcsönszerződést érvényessé nyilvánító ítéleti rendelkezés jogerőre emelkedése kizárta, hogy az ítéletábra az érvénytelenség ettől eltérő jogkövetkezményét alkalmazza.
- [15] Az elsőfokú bíróság a kölcsönszerződés érvényessé nyilvánítása mellett az Üzletszabályzat V.6. pontjába foglalt, az árfolyamváltozás kockázatát teljes mértékben a felperesre hárító szerződési feltétel semmisségét állapította meg, annak tisztességtelensége miatt. Ezzel lényegében olyan módon küszöbölte ki a kölcsönszerződés érvénytelenségének okát, hogy a szerződésből mellőzte a tisztességtelen kikötést - az érvényessé nyilvánított szerződés tartalmát akként határozta meg, hogy annak nem része az Üzletszabályzat V.6. pontjába foglalt szerződési feltétel, felperesnek nem kell árfolyamkülönbözetet viselnie. Ez egyébként tartalmában azonos azzal, mintha a kölcsönszerződés - Üzletszabályzat V.6. pontjába foglalt feltételre kiterjedő - részleges érvénytelenségét állapította volna meg.
- [16] Az alperes nem támadta a fellebbezésében az érvénytelenségi ok kiküszöbölésének módját és a kölcsönszerződés érvényessé nyilvánított tartalmát megállapító ítéleti rendelkezést sem, ezért az ítéletábrának arra sem volt jogi lehetősége, hogy más módon küszöbölje ki a kölcsönszerződés érvénytelenségének okát, és eltérő tartalommal nyilvánítsa érvényessé a szerződést. Emiatt nem volt lehetőség arra, hogy az ítéletábra az alperes által indítványozott módon, a forintkölcsönnek megfelelő ügyleti kamat alkalmazásával számoljon el a felek között; az ilyen elszámoláshoz ugyanis arra lett volna szükség, hogy az ítéletábra az elsőfokú bíróságtól eltérő módon, a forintkölcsönnek megfelelő ügyleti kamat megállapításával küszöbölje ki a kölcsönszerződés érvénytelenségének okát, és ilyen tartalommal nyilvánítsa érvényessé a szerződést.
- [17] A fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintettel az ítéletábra csak azt vizsgálhatta a másodfokú eljárásban, hogy a kölcsönszerződés érvényessé nyilvánított tartalmára és a felperes által teljesített összegekre figyelemmel az alperes kötelezhető-e fizetésre.
- [18] Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg, hogy a felperesnek kizárólag árfolyamkülönbözet címén volt kimutatott tartozása az alperes felé. Az alperes ugyanis a 30. sorszámú beadványában 739.200 forint fennálló tartozást mutatott ki a felperes terhére, amelyből 438.316 forint árfolyamkülönbözet, 192.787 forint tőke, 86.553 forint kamat, 994 forint késedelmi kamat, 20.550 forint pedig költség. A kimutatás tartalmazza azt is, hogy a felperes árfolyamkülönbözet címén 330.127 forintot teljesített. A felperes a 32. sorszámú beadványában úgy nyilatkozott, hogy elfogadja az alperes tartozás összegére vonatkozó kimutatásának helyességét azzal a fenntartással, hogy az árfolyamváltozás kockázatát reá hárító feltétel tisztességtelensége miatt nem köteles árfolyamváltozás címén fizetést teljesíteni. Erre figyelemmel a Pp. 163. § (2) bekezdése alapján tényként volt megállapítható, hogy a felperesnek összesen $739.200 - 438.316 = 300.884$ forint

tartozása áll fenn az árfolyamváltozástól eltérő címen, továbbá az, hogy a felperes árfolyamkülönbözet címén 330.127 forintot fizetett meg az alperesnek.

- [19] Az elsőfokú bíróság a kölcsönszerződés érvénytelenségének okát az Üzletszabályzat V.6. pontjába foglalt, az árfolyamváltozás kockázatát a felperesre hárító szerződési feltétel érvénytelenségének megállapításával küszöbölte ki, és ez a rendelkezése jogerőre emelkedett. Ennek az a jogi következménye, hogy a felperes a kölcsönszerződés alapján egyáltalán nem köteles viselni az árfolyamváltozás kockázatát, és árfolyamváltozás címén nem köteles fizetést teljesíteni az alperesnek.
- [20] Az alperes által kimutatott, és a felperes által elfogadott 739.200 forint tartozásból 438.316 forint az árfolyamkülönbözet címén felszámított összeg. Ezt a felperes nem köteles megfizetni, ezért tartozása $739.200 - 438.316 = 300.884$ forintra csökken. A felperes árfolyamkülönbözet címén 330.127 forintot fizetett meg az alperesnek, amelyből 300.884 forint elszámolható a felperes fennmaradt tartozására, $330.127 - 300.884 = 29.243$ forint különbözetet pedig az alperes köteles visszafizetni a felperesnek.
- [21] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és az alperes által a felperesnek fizetendő marasztalási összeget 29.243 forintra szállította le.
- [22] A marasztalási összeg leszállítása folytán az alperes számára kedvezően változott meg a peres felek elsőfokú pervesztességének, illetve pernyertességének aránya, de az alperes még így is nagyobb részben pervesztéses lett. Ezért az ítéltábla a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján pervesztességének megváltozott arányához igazodó összegre szállította le az alperes által fizetendő elsőfokú perköltséget és kereseti illetéket, a felperest pedig az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú pervesztességével arányos kereseti illeték megfizetésére kötelezte.
- [23] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban túlnyomó részben pervesztéses felperest a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte másodfokú perköltség megfizetésére. A másodfokú perköltség az alperes által megfizetett 26.400 forint fellebbezési illeték felperes másodfokú pervesztességével arányos részéből, 24.100 forintból, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított 10.060 forint ügyvédi munkadíjból áll.

Budapest, 2021. január 21.

Világhyiné dr. Böcskei Terézia s.k.
a tanács elnöke

dr. Lente Sándor s.k. előadó bíró

dr. Csóka István s.k.
bíró